

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr.17

Sector 5 , .X., CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336.85.48

DECIZIA nr. 432 / 2015

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) din .X.,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub
nr. **A_SLP 2034/22.09.2015**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Piblice .X. prin adresa nr..X./23.06.2015, înregistrată la Agenția Naționala de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 1370/30.06.2015 cu privire la reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) cu sediul social în .X., și domiciliu fiscal în Jud. .X., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr..X. și cod unic de înregistrare RO .X., împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..X./26.10.2010 emisă de fosta Direcție Generală a Finanțelor Publice .X., actuală Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X..

Prin Decizia nr. .X./23.12.2010 Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) împotriva Deciziei de impunere nr..X./26.10.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./26.10.2010, pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

- .X. lei** impozit pe profit aferent perioadei 01.01.2005-31.12.2009;
- .X. lei** accesorii aferente impozitului pe profit;
- **.X. lei** taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru perioada 01.01.2005-31.03.2010;
- **.X. lei** accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea definitivă a motivului care a determinat suspendarea.

Soluția adaptată de organele de soluționare a contestației a fost motivată de faptul că organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. sesizarea penală nr..X./09.09.2010, împotriva

numiților .X. și .X., în calitate de administratori și asociați ai S.C. .X. S.R.L. și sesizarea penală nr. .X./08.11.2010, înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., împotriva numitului .X. în calitate de administrator și asociat al S.C. .X. S.R.L.

Prin Ordonanța de clasare din 02.03.2015, s-a dispus clasarea cauzei pentru numiții .X. și .X., administratori și asociați până la data de 17.08.2010 ai S.C. .X. S.R.L., (actuală S.C. .X. S.R.L.), ridicarea măsurii asiguratorii dispuse prin Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. din data de 25.01.2010, iar numitul .X., administrator și asociat după data de 17.08.2010 al S.C. .X. S.R.L. prin sentința penală nr. .X./2011 a fost condamnat de Judecătoria .X. la pedeapsa de 4 luni de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.4 din Legea nr.241/2005 constând în refuzul nejustificat de a pune la dispoziția organelor de control documentele S.C. .X. S.R.L.

Cu adresa nr.A_SLP 1370/02.07.2015, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. să precizeze dacă Ordonanța de clasare nr..X. a rămas definitivă, iar în caz afirmativ, să transmită punct de vedere privind soluționarea contestației în raport de soluția organelor penale.

Cu adresa nr.1563/17.07.2015, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 1370/30.06.2015, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., precizează că D.N.A. - Serviciul Teritorial .X. competent în soluționarea plângerilor penale formulate de D.G.F.P. .X. împotriva numiților .X. și .X., fosti administratori și asociați ai S.C. .X. S.R.L., soluționează doar parțial aspectele sesizate. În aceeași cauză a fost înaintată sub nr..X./08.11.2010 Plângerea penală adresată Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. împotriva faptuitorului .X..

Cu adresa nr..X./17.09.2015 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.A_SLP 1370/30.06.2015, se precizează că urmare răspunsurilor primite de la D.N.A. - Serviciul Teritorial .X. și de la Compartimentul juridic din cadrul A.J.F.P. .X. se constată că Ordonanța de clasare nr. .X. este definitivă.

Constatând că sunt întrunite condițiile prevăzute de **art.214 alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscala este legal investită să reia soluționarea contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L).

I. S.C. .X. S.R.L. contestă parțial Decizia de impunere nr..X./26.10.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată

stabilite de inspecția fiscală, invocând în susținerea cauzei următoarele argumente:

Contestatoarea susține că stabilirea diferențelor de obligații de plată cu titlul de impozit pe profit în sumă de.X. lei și majorările de întârziere aferente în sumă de.X. lei și diferențele de taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și majorările de întârziere în sumă de .X. lei ambele obligații fiscale fiind stabilite prin estimarea bazei de impunere prin uzarea unei proceduri care nu este în concordanță cu reglementările procedurale în materie și cu care nu putem fi de acord din următoarele motive:

1. Referitor la impozitul pe profit:

Societatea invocă faptul că, organele de inspecție fiscală, în estimarea bazei de impunere pentru această obligație de plată a procedat la deducerea din veniturile totale realizate în perioada 2005-2009, venituri preluate din raportările contabile anuale, doar a costurilor efective cu salariile și cheltuielile sociale aferente, rezultatul obținut fiind apoi corectat cu cheltuielile cu impozitul pe profit – nedeductibile fiscal.

Pentru celelalte categorii de costuri (materii prime și materiale, energie, apă, utilități, servicii prestate de terți) urmare a neprezentării documentelor justificative organele de inspecție fiscală au uzat de prevederile art.21 alin.4 lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, și au aplicat tratamentul de cheltuieli nedeductibile fiscal întrucât au fost înregistrate în contabilitate fără existența documentelor justificative care să facă dovada efectuării operațiunii.

Contestatoarea invocă faptul că procedura descrisă nu este cea a estimării ci una în sistem real, situație care confirmă neconcordanța dintre afirmația privind procedura adoptată și cea în fapt aplicată de organele de inspecție fiscală.

S.C. .X. S.R.L. consideră că, estimarea bazei de impunere, astfel cum rezultă din dispozițiile art.67 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, deci inclusiv a costurilor, acestea având o relevanță capitală în stabilirea profitului impozabil.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Contestatoarea susține că, așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală pentru obligația fiscală cu titlu de taxă pe valoarea adăugată, criteriile de estimare ale bazelor de impunere stabilite de organele de inspecție fiscală sunt:

- pentru taxa colectată – cifra de afaceri și cota legală de 19% ;
- pentru taxa deductibilă nu s-a adoptat nici o procedură de estimare, însă s-a invocat lipsa documentelor justificative și nu s-a acordat drept de deducere.

Societatea invocă faptul că, inclusiv pentru acele operațiuni confirmate ca fiind reale urmare controalelor încrucișate efectuate la furnizorii S.C. .X.

S.R.L. nu s-a acordat drept de deducere pentru motivul că **“nu s-a constatat înregistrarea acestora în contabilitatea unității”**.

De asemenea societatea susține că s-a aplicat procedura de stabilire a bazei de impunere prin estimare, dar în fapt se adoptă procedura de verificare faptico-scriptică.

Astfel, contestatoarea consideră ca nefiind realistă stabilirea bazei de impunere pentru cele două categorii de impozite, motiv pentru care solicită admiterea contestației.

II. Prin Decizia de impunere nr..X./26.10.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr..X./26.10.2010, s-au stabilit obligații fiscale suplimentare datorate bugetului de stat de către S.C. .X. S.R.L. în sumă totală de .X. lei, din care societatea contestă suma de .X. lei reprezentând:

- .X. lei impozit pe profit aferent perioadei 01.01.2005-31.12.2009;
- .X. lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- .X. lei taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru perioada 01.01.2005-31.03.2010.

A. Referitor la impozitul pe profit:

Perioada verificată: **01.01.2005-31.12.2009.**

În vederea ducerii la îndeplinire a atribuțiilor sale, ca urmare a declanșării inspecției fiscale generale la S.C. .X. S.R.L. .X. (devenită în timpul inspecției fiscale S.C. .X. S.R.L. din .X., organele de inspecție fiscală, aflându-se în imposibilitatea stabilirii cu certitudine a bazelor de impunere a obligațiilor fiscale, consecință a necolaborării societății, a procedat la estimarea bazelor de impunere uzând de toate procedurile reglementate de art.94 din Codul de procedură fiscală la Titlul VII – Inspecția fiscală.

Având în vedere că societatea supusă verificării fiscale nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele justificative și cele financiar contabile care au stat la baza stabilirii impozitelor și taxelor datorate către bugetul de stat consolidat, s-a procedat la estimarea impozitului pe profit și taxa pe valoarea adăugată în baza art.67 lit.1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a pct.65.1 lit.b) din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală.

Conform pct.102.1 și 102.2 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală, la estimarea bazei de impunere s-au avut în vedere toate documentele și informațiile relevante pentru impunere aflate la dispoziția organelor de inspecție fiscală, primite de la alte organe fiscale sau direct de la contribuabil, precum și din alte surse, cum ar fi:

- documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului, referitoare la perioade de raportare din perioada 2005-2010: declarații fiscale depuse de agentul economic, declarații informative și situații financiare anuale.

- documente și informații primite de la terți: rezultate din efectuarea controalelor încrucișate la societăți comerciale cu care societatea supusă inspecției fiscale a derulat operațiuni economice, furnizate de diverse instituții ale statului către care contribuabilul avea obligații declarative.
- informații preluate de organul de inspecție fiscală direct de la contribuabil, din bilanțurile de verificare pentru exercițiile financiare 2007-2010.

Calculul profitului impozabil, impozitului pe profit și diferențele stabilite pe fiecare exercițiu financiar în parte de către organele de inspecție fiscală se prezintă astfel:

Pentru anul 2005:

- diferența de bază impozabilă stabilită de organul de inspecție fiscală – .X. lei;
- diferență de impozit pe profit stabilită - .X. lei.

Pe baza informațiilor extrase din Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2005 depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a realizat în anul 2005 venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri este în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care .X. lei reprezintă cheltuieli cu impozitul pe profit. Suma de .X. lei reprezintă cheltuieli nedeductibile pentru care societatea nu a prezentat documentele justificative și pentru care nu se poate stabili dacă au fost realizate în scopul obținerii veniturilor.

Societatea a declarat în cursul anului 2005, impozit pe profit în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile în sumă de .X. lei. Profitul impozabil estimat pentru anul 2005 este în sumă de .X. lei, iar impozitul pe profit aferent este în sumă de .X. lei (.X. * 16%). Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei (.X. lei -.X. lei), aferente unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei (.X. lei-.X. lei).

Pentru anul 2006:

- diferența de bază impozabilă stabilită de organul de inspecție fiscală – .X. lei;
- diferență de impozit pe profit stabilită – .X. lei.

Pe baza informațiilor extrase din Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2006 depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a realizat în anul 2006 venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri este în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care .X. lei reprezintă cheltuieli cu impozitul pe profit.

Suma de .X. lei (.X. lei -.X. lei -.X. lei - .X. lei) reprezintă cheltuieli nedeductibile pentru care societatea nu a prezentat documentele justificative

și pentru care nu se poate stabili dacă au fost realizate în scopul obținerii veniturilor.

Societatea a declarat în cursul anului 2006, impozit pe profit în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile în sumă de .X. lei. Profitul impozabil pentru anul 2006 este în sumă de .X. lei, iar impozitul pe profit aferent este în sumă de .X. lei (.X. * 16%). Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei (.X. lei - .X. lei), aferentă unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei (.X. lei - .X. lei).

Pentru anul 2007:

- diferența de bază impozabilă stabilită de organul de inspecție fiscală – .X. lei;

- diferență de impozit pe profit stabilită – .X. lei.

Pe baza informațiilor extrase din Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2007 depuse la A.F.P.M. .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a realizat în anul 2007 venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri este în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care .X. lei reprezintă cheltuieli cu impozitul pe profit.

Suma de .X. lei (.X. lei-.X. lei-.X. lei-.X. lei) reprezintă cheltuieli nedeductibile pentru care societatea nu a prezentat documentele justificative și pentru care nu se poate stabili dacă au fost realizate în scopul obținerii veniturilor.

Societatea a declarat în cursul anului 2007, impozit pe profit în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile în sumă de .X. lei. Profitul impozabil pentru anul 2007 estimat de organul de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei, iar impozitul pe profit aferent este în sumă de .X. lei (.X. * 16%). Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei (.X. lei - .X. lei), aferentă unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei (.X. lei – .X. lei).

Pentru anul 2008:

- diferența de bază impozabilă stabilită de organul de inspecție fiscală – .X. lei;

Pe baza informațiilor extrase din Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2008 depuse la A.F.P.M. .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a realizat în anul 2008 venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri este în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care 0 lei reprezintă cheltuielile cu impozitul pe profit reprezintă 0 lei.

Suma de .X. lei (.X. lei-.X. lei) reprezintă cheltuieli nedeductibile pentru care societatea nu a prezentat documentele justificative și pentru care nu se poate stabili dacă au fost realizate în scopul obținerii veniturilor.

Societatea a declarat în cursul anului 2008, impozit pe profit în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile în sumă de .X. lei. Profitul impozabil

pentru anul 2008 este în sumă de .X. lei, iar impozitul pe profit aferent este în sumă de .X. lei (.X. * 16%). Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei (.X. lei - .X. lei), aferentă unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei (.X. lei - .X. lei).

Pentru anul 2009:

- **diferența de bază impozabilă stabilită de organul de inspecție fiscală – .X. lei;**
- **diferență de impozit pe profit stabilită – .X. lei.**

Pe baza informațiilor extrase din Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2009 depuse la A.F.P.M. .X., organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a realizat în anul 2009 venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri este în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care .X. lei reprezintă cheltuieli cu impozitul pe profit.

Suma de .X. lei (.X. lei-.X. lei-.X. lei) reprezintă cheltuieli nedeductibile pentru care societatea nu a prezentat documentele justificative și pentru care nu se poate stabili dacă au fost realizate în scopul obținerii veniturilor.

Societatea a declarat în cursul anului 2009, impozit pe profit în sumă de .X. lei aferent unei baze impozabile în sumă de .X. lei. Profitul impozabil pentru anul 2009 estimat de organul de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei, iar impozitul pe profit aferent este în sumă de .X. lei (.X. lei * 16%). Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă de .X. lei (.X. lei-.X. lei), aferentă unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei (.X. lei-.X. lei).

Pentru întreaga perioadă verificată s-au constatat de către organele de inspecție fiscală diferențe de obligații fiscale cu titlul de impozit pe profit în sumă totală de .X. lei (aferentă unei baze impozabile suplimentare în sumă de .X. lei) pentru care au calculat majorări de întârziere până la data de 07.09.2010 în sumă totală de .X. lei.

B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Perioada verificată: 01.01.2005-31.03.2010

Referitor la TVA colectată:

În perioada verificată organul de inspecție fiscale nu a putut constata dacă contribuabilul nu a beneficiat de facilități fiscale, deoarece nu au fost puse la dispoziție documentele financiar-contabile și fiscale, stabilirea bazelor impozabile efectuându-se prin estimare.

Având în vedere că societatea supusă inspecției fiscale nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele justificative și cele financiar contabile care au stat la baza stabilirii impozitelor și taxelor datorate către bugetul de stat consolidat, s-a procedat la estimarea taxei pe valoarea adăugată în baza art.67 lit.1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a pct.65.1 lit.b) din Hotărârea

Guvernului nr.1050/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului de procedură fiscală.

Referitor la TVA deductibilă:

Organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a TVA declarată de contribuabil, în sumă totală de .X. lei aferentă unei baze impozabile în sumă de .X. lei, deoarece nu a prezentat la control nici un document justificativ, în consecință nu se poate stabili dacă achizițiile efectuate s-au realizat în scopul realizării operațiunilor taxabile, în conformitate cu prevederile art.145 alin.1 și 2, art.146 alin.1 și 2, art.147 alin.1, art.155 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Baza impozabilă aferentă TVA colectată stabilită prin estimare este în sumă totală de .X. lei, iar TVA colectată stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă totală de .X. lei. Față de baza impozabilă aferentă TVA colectată declarată de societate, în sumă totală de .X. lei s-a stabilit o diferență de bază impozabilă în sumă de .X. lei. Diferența de TVA colectată stabilită de organele de inspecție fiscală este în sumă totală de .X. lei (.X. lei TVA colectată estimată – .X. lei TVA colectată declarată de societate).

Pentru exercițiile financiare 2005, 2007 și perioada cuprinsă între 01.01.2010 și 31.03.2010 nu s-au constatat diferențe de bază impozabilă, cele declarate de societate fiind superioare sau la nivelul cifrei de afaceri realizate și care au fost declarate în Situațiile financiare anuale.

Pentru exercițiile financiare 2006, 2008 și 2009 baza impozabilă aferentă TVA colectată se află sub nivelul cifrei de afaceri realizate declarate. Pentru perioadele menționate organul de inspecție fiscală a stabilit ca baza impozabilă cifra de afaceri declarată de agentul economic, ceea ce a condus la stabilirea diferențelor enumerate. Organele de inspecție fiscală au menționat faptul că nu au avut cunoștință dacă societatea a realizat operațiuni scutite de taxa sau supuse cotelor reduse.

Astfel, **în exercițiul financiar 2006**, agentul economic a declarat TVA colectată .X. lei aferentă unei baze impozabile în sumă de .X. lei, organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare pe baza documentelor ca TVA colectată este în sumă de .X. lei aferentă bazei impozabile în sumă de .X. lei ce reprezintă cifra de afaceri realizată în anul 2006 – venituri din vânzări, livrări și prestări servicii, declarată de societate în Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2006. Diferența de TVA colectată este în sumă de .X. lei aferentă diferenței de bază impozabile în sumă de .X. lei.

În exercițiul financiar 2008, agentul economic a declarat TVA colectată .X. lei aferentă unei baze impozabile în sumă de .X. lei, iar organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare pe baza documentelor ca TVA colectată este în sumă de .X. lei aferentă bazei impozabile în sumă de .X. lei ce reprezintă cifra de afaceri realizată în anul 2008 - venituri din vânzări, livrări și prestări servicii, declarată de societate în Situațiile financiare ale

exercițiului financiar 2008. Diferența de TVA colectată este în sumă de .X. lei aferentă diferenței de bază impozabile în sumă de .X. lei.

În exercițiul financiar 2009, agentul economic a declarat TVA colectată .X. lei aferentă unei baze impozabile în sumă de .X. lei, iar organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare pe baza documentelor ca TVA colectată este în sumă de .X. lei aferentă bazei impozabile în sumă de .X. lei ce reprezintă cifra de afaceri realizată în anul 2009 - venituri din vânzări, livrări și prestări servicii, declarată de societate în Situațiile financiare ale exercițiului financiar 2009.

Diferența de TVA colectată este în sumă de .X. lei aferentă diferenței de bază impozabile în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit diferențele totale de bază impozabilă TVA în sumă de .X. lei (.X. lei baza impozabilă aferentă TVA deductibilă + .X. lei baza impozabilă aferentă TVA colectată), iar diferența totală de obligație fiscală cu titlu de TVA este în sumă de .X. lei (.X. lei TVA deductibilă + .X. lei TVA colectată).

Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale datorate cu titlu de TVA de plată au fost calculate majorări de întârziere conform art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în sumă de **.X. lei** până la data de 07.09.2010 și penalități în sumă de **.X. lei** până la data de 31.12.2005.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei impozit pe profit aferent perioadei 01.01.2005-31.12.2009;
- .X. lei accesorii aferente impozitului pe profit;
- **.X. lei** taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru perioada 01.01.2005-31.03.2010;
- **.X. lei** accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe dacă societatea datorează aceste obligații fiscale stabilite prin estimare, în condițiile în care societatea contestatoare nu a prezentat organelor de inspecție fiscală documentele solicitate și nu a justificat lipsa acestora.

În fapt, cu ocazia inspecției fiscale, s-a constatat ca S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) prin .X. și .X., administratori și asociați până la data de 17.08.2010 și .X. administrator și asociat după data de 17.08.2010, nu au pus

la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele financiare și contabile pentru perioada supusă verificării, fapt consemnat și în Raportul de inspecție fiscală nr..X./26.10.2010, deși organele de inpecție fiscală au emis în acest sens Dispoziția privind măsurile stabilite de organul de inspecție fiscală nr..X./26.05.2010 întocmită în baza Procesului verbal nr..X./26.05.2010 și au suspendat inspecția fiscală în perioada 27.05.2010-10.08.2010.

Astfel, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea bazei de impozitare, prin estimarea obligațiilor fiscale, pe baza informațiilor cuprinse în declarațiile fiscale și informative anuale depuse de S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) la organul fiscal teritorial, respectiv fișe pe plătitor și pe baza Situațiilor financiare anuale întocmite conform Reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, aprobate prin Ordinul MF nr.1752/2005.

Determinarea veniturilor suplimentare s-a realizat prin *“veniturile realizate din orice sursă”* declarate de către agentul economic conform Situațiilor financiare anuale depuse la organul fiscal teritorial.

Astfel, pentru perioada 2005-2009, organele de inspecție fiscală au stabilit impozit pe profit suplimentar în cuantum de.X. lei și accesorii aferente în cuantum de.X. lei, precum și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și accesorii aferente în sumă de .X. lei.

În drept, se reține că potrivit **art.19 alin.1 și art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

“Art.19 Reguli generale:

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Art. 21 Cheltuieli:

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

coroborate cu cele ale **pct.22 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal**, unde se specifică :

“Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

Din coroborarea dispozițiilor legale sus citate, se reține că pentru a fi deductibile fiscal, cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului

impozabil trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile din același exercițiu fiscal.

De asemenea, conform **art.21 alin.4 lit.a) și f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal**, în vigoare în perioada verificată:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile fiscal:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și cheltuielile cu impozitele nereținute la sursă în numele persoanelor fizice și juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”;

iar conform **pct.44 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal**,

„Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”.

Totodată, se reține că **art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991**, republicată, precizează:

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”,

iar potrivit **pct.1 și pct.2 din Norme Metodologice de întocmire și utilizare a registrelor și formularelor comune pe economie privind Activitatea Financiară și Contabilă aprobate prin Ordinul nr.1850/2004** privind registrele și formularele financiar-contabile:

“1. Persoanele prevăzute la art. 1 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, consemnează operațiunile economico-financiare, în momentul efectuării lor, în documente justificative, pe baza cărora se fac înregistrări în contabilitate (jurnale, fișe și alte documente contabile, după caz).

2. Documentele justificative trebuie să cuprindă următoarele elemente principale:

- denumirea documentului;*
- denumirea/numele și prenumele și, după caz, sediul/adresa persoanei juridice/fizice care întocmește documentul;*
- numărul documentului și data întocmirii acestuia;*

-menționarea părților care participă la efectuarea operațiunii economico-financiare (când este cazul);

-conținutul operațiunii economico-financiare și, atunci când este necesar, temeiul legal al efectuării acesteia;

- datele cantitative și valorice aferente operațiunii economico-financiare efectuate, după caz;

-numele și prenumele, precum și semnăturile persoanelor care răspund de efectuarea operațiunii economico-financiare, ale persoanelor cu atribuții de control financiar preventiv și ale persoanelor în drept să aprobe operațiunile respective, după caz;

-alte elemente menite să asigure consemnarea completă a operațiunilor efectuate.

Documentele care stau la baza înregistrărilor în contabilitate pot dobândi calitatea de document justificativ numai în condițiile în care furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.”

Astfel, potrivit actelor normative mai sus menționate, se reține că pentru a fi deductibile la calculul profitului impozabil, cheltuielile trebuie înregistrate în contabilitate în baza unor documente care au calitatea de document justificativ în condițiile în care acestea furnizează toate informațiile prevăzute de normele legale în vigoare.

În ceea ce privește TVA colectată sunt aplicabile prevederile **art.137 alin.(1) și 140 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare:

“Art.137(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit.b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”.

ART. 140: Cotele:

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse.”

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate rezultă că baza impozabilă a taxei pe valoarea adăugată, în cazul livrărilor și prestărilor de servicii, este constituită din tot ceea ce constituie contrapartida obținută de furnizor din partea cumpărătorului/beneficiarului, iar persoana care efectuează operațiuni economice de tipul livrărilor/prestărilor trebuie să emită factură către fiecare beneficiar, completată cu informațiile prevăzute obligatoriu de actele normative în vigoare.

În ceea ce privește dreptul de deducere a TVA sunt aplicabile prevederile potrivit **art.145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu

modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării:

"Art. 145. Sfera de aplicare a dreptului de deducere:

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]."

Conform prevederilor **pct.45(2) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal**, în formă aplicabilă până la data de 01.01.2010, prevederi similare pe perioada efectuării operațiunilor semnalate în cauza supusă soluționării :

“(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și alin. (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziționate.[...].”

De asemenea, sunt aplicabile prevederile **art.146 alin.1 și 2 și art.155 alin.5 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal**, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării:

„ART.146 (1): Condiții de exercitare a dreptului de deducere:

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.(5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei[...],

1. să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art.155¹ alin. (1); [...]

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin.(1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

ART.155 (5): Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art.153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă [...];”

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii este condiționată de faptul că acestea trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății și totodată să fie justificate cu documente justificative care să conțină elementele minime obligatorii prevăzute expres la art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Astfel, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea bunurilor și prestărilor de servicii în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, justificarea bunurilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revenind persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat bunurile respective.

Prin urmare, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii numai dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative, și anume:

- livrările sunt efectuate în folosul operațiunilor taxabile,
- și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile sunt utilizate în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci să și demonstreze că bunurile facturate au fost prestate efectiv în folosul operațiunii taxabile respective și au fost necesare.

Mai mult, se reține faptul că prin Decizia V din 15.01.2007 a Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, publicată în Monitorul Oficial nr.732/30.10.2007, dată în aplicarea corectă a dispozițiilor înscrise în art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, pentru identitate de rațiuni și fiind dată și în aplicarea dispozițiilor art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, instanța s-a pronunțat asupra bazei impozabile care contribuie la determinarea impozitului pe profit și dreptului de deducere a

taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi care nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deductibilitatea cheltuielilor și deducerea taxei pe valoarea adăugată, în sensul că *“taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată.”*

Având în vedere aspectele menționate, coroborate cu prevederile paragrafelor 23 și 24 din cazul C110/94 (INZO), respectiv paragraful 24 din cazul C-268/83 Rompelman, Curtea Europeană de Justiție a stabilit că *“este obligația persoanei care solicită deducerea TVA să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii”*, respectiv coroborat cu art.4 din Directiva 112/2006/CE care stipulează că autoritățile fiscale pot solicita dovezi obiective care să susțină intenția declarată a persoanei în cauză de a desfășura activitate economică dând naștere la operațiuni taxabile.

Totodată, în vederea demonstrării necesității achiziției unor astfel de bunuri/servicii în scopul operațiunilor taxabile societatea trebuia să prezinte documente justificative, în același sens fiind și Decizia nr.1325/09.03.2012 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Întrucât, administratorul .X.a nu a prezentat și a refuzat să pună la dispoziție orice informații sau documente în vederea stabilirii stării de fapt, și a declarat în scris că nu poate da curs solicitărilor organelor de inspecție fiscală deoarece *„a instrăinat societatea comercială, prin cedarea părților sociale”* și *„a predat toată arhiva financiar contabilă a societății”*, acesta neputând fi contactat nici telefonic, deoarece nu a răspuns la apelurile efectuate, în speță devin incidente prevederile **art.67 alin.1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării:

“Art.67: Estimarea bazei de impunere:

(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal”.

Aceste prevederi legale se coroborează cu cele ale **pct.65.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, în forma aplicabilă în perioada supusă verificării, unde se specifică :

“ pct.65.1: Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

b) contribuabilul refuză să colaboreze la stabilirea stării de fapt fiscale, inclusiv situațiile în care contribuabilul obstrucționează sau refuză acțiunea de inspecție fiscală;

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

d) când au dispărut evidențele contabile și fiscale sau actele justificative privind operațiunile producătoare de venituri și contribuabilul nu și-a îndeplinit obligația de refacere a acestora”.

În același act normativ la **pct.65.2** se precizează:

“Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acesta despre contribuabilii cu activități similare”.

Față de aceste prevederi legale, se reține că estimarea bazei de impunere se realizează în situația în care organele de inspecție fiscală nu pot determina mărimea acesteia, respectiv o astfel de situație poate fi cea în care au dispărut evidențele contabile și fiscale sau acestea nu au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală, iar organele de inspecție fiscală trebuie să aibă în vedere elementele care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale folosind metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Astfel, la estimarea bazei de impunere a impozitului pe profit, cât și a taxei pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au în vedere elementele care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare informațiile referitoare la activitatea din perioada verificată și documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante pentru impunere.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv a Raportului de inspecție fiscală nr..X./26.10.2010, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu a prezentat documente justificative care să stea la baza veniturilor și cheltuielilor înregistrate în perioada 01.01.2005-30.12.2009, cât și a taxei pe valoarea adăugată aferentă pentru perioada 01.01.2005-31.03.2010, astfel că au procedat, pe baza informațiilor din Situațiile financiare depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. de către S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) și a Balanțelor de verificare anuale, precum și valoarea veniturilor purtătoare de TVA declarate de unitate în Declarațiile 101 și 300 la estimarea bazei de impunere.

Astfel, pe baza informațiilor extrase din Situațiile financiare depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. și a bilanțelor de verificare anuale, organele de inspecție fiscală au constatat că:

În anul 2005, agentul economic a realizat venituri totale în sumă de .X. lei din care cifra de afaceri în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei.

Pentru anul 2005, organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare profitul impozabil în sumă de .X. lei, impozitul pe profit în sumă de .X. lei. Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit este în sumă de .X. lei aferente unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei.

În anul 2006, agentul economic a realizat venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri în sumă de .X. lei (venituri din vânzări, livrări și prestări servicii) și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei.

Pentru anul 2006, organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare profitul impozabil în sumă de .X. lei, impozitul pe profit în sumă de .X. lei și TVA colectată în sumă de .X. lei. Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit este în sumă de .X. lei, aferentă unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei, iar diferența de TVA colectată este în sumă de .X. lei, aferentă diferenței de baze impozabile în sumă de .X. lei.

În anul 2007, agentul economic a realizat venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei.

Pentru anul 2007, organele de inspecție fiscală profitul impozabil în sumă de .X. lei, impozitul pe profit în sumă de .X. lei. Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit este în sumă de .X. lei aferente unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei.

În anul 2008, agentul economic a realizat venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei.

Pentru anul 2008, organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare profitul impozabil în sumă de .X. lei, impozit pe profit în sumă de .X. lei și TVA colectată în sumă de .X. lei. Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit este în sumă de .X. lei aferente unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei și diferența de TVA colectată este în sumă de .X. lei, aferentă diferenței de baze impozabile în sumă de .X. lei.

În anul 2009, agentul economic a realizat venituri totale în sumă de .X. lei, din care cifra de afaceri în sumă de .X. lei și cheltuieli totale în sumă de .X. lei din care cheltuieli nedeductibile în sumă de .X. lei.

Pentru anul 2009, organele de inspecție fiscală au stabilit prin estimare profitul impozabil în sumă de .X. lei, impozitul pe profit în sumă de .X. lei și TVA colectată în sumă de .X. lei. Diferența de obligație fiscală cu titlu de impozit pe profit este în sumă de .X. lei aferente unei diferențe de baze impozabile în sumă de .X. lei și diferența de TVA colectată este în sumă de .X. lei, aferentă diferenței de baze impozabile în sumă de .X. lei.

*Astfel, pentru exercițiile financiare 2006, 2008 și 2009, diferențele totale de bază impozabilă TVA stabilite de organele de inspecție fiscală sunt în sumă de .X. lei (.X. lei bază impozabilă aferentă TVA deductibilă + .X. lei baza impozabilă aferentă TVA colectată), iar diferența totală de obligație fiscală cu titlu de **TVA este în sumă totală de .X. lei.***

Se reține că documentele solicitate de organele de inspecție fiscală pentru justificarea și necesitatea efectuării acestor cheltuieli, respectiv obținerea veniturilor impozabile, documente neprezentate de societate la momentul efectuării inspecției fiscale, nu au fost prezentate nici ulterior în susținerea contestației.

De asemenea, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, se reține că întrucât societatea nu a prezentat documente justificative pentru perioada 01.01.2005 – 30.03.2010, organele de inspecție au procedat la consultarea Situațiilor financiare depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., a bilanțelor de verificare anuale și a declarațiilor 300, și s-a procedat la colectarea taxei aferente veniturilor stabilite prin estimare.

Pe considerentul că societatea contestatară nu a prezentat documente justificative, se reține că societatea, față de prevederile legale citate mai sus, se regăsește în situația în care documentele nu există sau nu au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală, motiv pentru care în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea bazei de impunere conform prevederilor art.67 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, luând în considerare Situațiile financiare depuse la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. de către societate, declarațiile 101, deconturile de TVA 300, respectiv determinarea veniturilor suplimentare s-a realizat prin compararea veniturilor declarate conform bilanțurilor contabile cu veniturile determinate ca urmare a valorificării informațiilor obținute.

Astfel, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit **impozit pe profit suplimentar** și o taxa pe valoarea adăugată prin utilizarea metodei de estimare.

De asemenea, se reține că organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X. sesizarea penală nr..X./09.09.2010, împotriva numiților .X. și .X., în calitate de administratori și asociați ai S.C. .X. S.R.L. și sesizarea penală nr..X./08.11.2010, înaintată Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., împotriva numitului .X. în calitate de administrator și asociat al S.C. .X. S.R.L, prin care s-a solicitat cercetare în vederea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor de refuz nejustificat de a prezenta organelor competente documentele legale și bunurile din patrimoniu în scopul împiedicării verificărilor financiare prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare a persoanelor verificate și sustragerea în întregime sau în parte de la plata obligațiilor fiscale.

Mai mult, prin sentința penală nr..X./2011 emisă de Judecătoria .X., numitul .X., administrator și asociat după data de 17.08.2010 la S.C. .X. S.R.L. a fost condamnat la pedeapsa de 4 luni de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.4 din Legea nr.241/2005 constând în refuzul nejustificat de a pune la dispoziția organelor de control documentele S.C. .X. S.R.L.

În ceea ce privește susținerea societății potrivit căreia *”s-a aplicat procedura de stabilire a bazei de impunere prin estimare, dar în fapt se adoptă procedura de verificare faptico-scriptică, nefiind realistă stabilirea bazei de impunere pentru cele două categorii de impozit”*, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât estimarea efectuată de organele de inspecție fiscală este o modalitate prevăzută de lege privind stabilirea bazei de impunere, în situații expres reglementate.

De asemenea, se reține că legiuitorul a înțeles că în cazul stabilirii obligațiilor fiscale prin estimare, să lase la latitudinea organelor de inspecție fiscală care sunt documentele cele mai relevante pentru impunere, coroborate cu informațiile existente atât la dosarul fiscal al contribuabilului, cât și cu cele obținute de la contribuabilii cu activități similare, așa cum se prevede la pct.65.2 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, anterior citat.

Totodată, **art.65 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

“Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Întrucât prin contestație nu se aduc argumente concrete cu privire la valoarea veniturilor și cheltuielilor, precum și a taxei pe valoarea adăugată estimate și nu se prezintă documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală, în temeiul art.216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu **pct.11.1. lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge** contestația formulată de S S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr..X./26.10.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./26.10.2010, încheiate de organele de inspecție fiscală

din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X., ca neîntemeiată și nesuținută cu documente pentru impozitul pe profit în sumă de.X. lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei.

Referitor la accesoriile aferente, se reține că întrucât contestația a fost respinsă ca neîntemeiată pentru impozitul pe profit în sumă de.X. lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei, conform principiului de drept conform căruia “*accessorium sequitur principale*” contestat, va fi respinsă ca neîntemeiată și pentru accesoriile în sumă de.X. lei aferente impozitului pe profit și în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul prezentei decizii și în baza temeiurilor de drept invocate, se :

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. (fostă S.C. .X. S.R.L.) împotriva Deciziei de impunere nr..X./26.10.2010 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit suplimentar;
- .X. lei - accesorii aferente impozitului pe profit;
- .X. lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată;
- .X. lei - accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL

X.